

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2022/4

God Jul & Gott Nytt 2023

Ordföranden har ordet

När du får detta BretonBlad i handen är det inte många dagar till Julafton. När du behöver koppla av lite från julen, kan det vara skönt med lite Bretonläsning. Denna jul är ju inte så bra ur semestersynpunkt. Men jag hoppas att du ändå kan ta ledigt några dagar så du kan komma ut i skogen/på fjället med en Breton under julen.

I skrivande stund, ser jag fram emot nästa vecka, då jag får en bonusresa upp till Lofsdalen. Jag trodde att jag redan haft min sista fjälljakt denna höst. Men så bokade min chef in en 3-dagars övning i Lofsdalen med tid för friskvård & friluftsliv. Vad kan vara bättre än att ta med hundarna och gå på lite jakt?

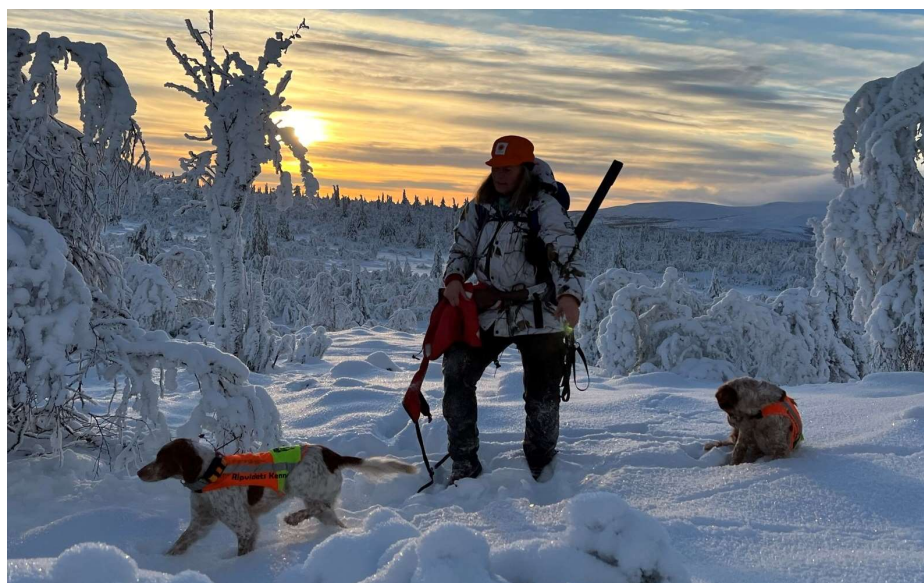
Förra helgen arrangerade Bretonklubben en gemensam träff på Långtora för alla Jaktprovsansvariga inom SKF *). Det var en mycket givande helg att få träffas och diskutera alla möjliga gemensamma frågor, såsom etik runt fågelutsättning, diskussion runt de nya jaktprovsreglerna och mycket diskussion runt "SKK Start" - det nya verktyget för jaktprovsadministration som planeras vara klart till vinterproven 2023 (mer info om SKK Start på sidan 3). På söndagen passade vi på att ha en informell "Fågelhundsmatch" när vi hade så många raser samlade: Breton, Weimaraner, Spinone, Bracco, Drent, Gammeldansk Hönsehund och Epagnuel Picard. Våra "Domare" var Amir och Micke Sjölander som utsåg den Gammeldanske

Hönsehunden Simsala Balik (Ozzy) till dagens bäste hund.

Vi får många frågor och synpunkter på att vi infört apportkrav i unghundsklass för Bretoner. Först vill jag än en gång förtydliga, att en unghund kan fortfarande få pris i unghundsklass utan att apportera. Men för att få ett första pris, krävs en godkänd apport. Många har kommenterat att de tycker det är bra att vi höjt apportkraven, medan andra tycker att det inte är bra. Det finns fler anledningar till att Bretonklubben har ökat apportkraven:

- När man jagar fågel är det ett lagkrav att ha tillgång till en apportör
- Det är normalt lättare att lära en unghund att apportera än en vuxen hund. Bretonklubben vill därför uppmuntra till att börja träna apport tidigt
- Alla andra fågelhundsraser kräver apport i unghundsklass. Bretoner är inte sämre på att apportera än andra raser, så det finns ingen anledning att vi har lägre krav än de andra

*) Specialklubben för Kontinentala Fågelhundar - Bretonklubbens paraplyorgan där 16 rasklubbar för Kontinentala Fågelhundsraser ingår.

Till slut vill jag
önska er alla
EN RIKTIGT GOD JUL
Anna

Omslagsfoto: Bakgrund, Birgitta Rådman

Överst: Årets hund - Lill-Gemons Liva

Ägare Ulf Graipe/Uppfödare Ulf Ekbäck (foto: Ulf Graipe).

Under vänster: Årets unghund - Lill-Gemons Nemo

Ägare Michael Sjölander/Uppfödare Ulf Ekbäck (foto: Johanna Olofsson)

Under höger: Årets unghund & Årets Allroundhund - Lill-Gemons Nebbiolo.

Ägare Lennart Berglund/Uppfödare Ulf Ekbäck (foto: Johanna Olofsson)

Ansvarig utgivare: Anna Norén,
ordforande@breton.se
Layout: Birgitta Rådman,
birgittaradman@gmail.com

SKK Start - Ny rutin för Jaktprovsanmälan och Domarkritik

Text o foto: Anna Norén

Svenska Kennelklubben (SKK) håller på att utveckla ett digitalt verktyg - SKK Start - som kommer förenkla all administration runt jaktprov. Först ut var viltspår- och drevproven. Under hösten har dessa prov körts skarpt via SKK Start.

Nu pågår utveckling för fullt för våra jaktprov i SKF (Specialklubben för Kontinentala Fågelhundar - Bretonklubbens paraplyorgan där 16 rasklubbar för Kontinentala Fågelhundsraser ingår) och de engelska fågelhundsrasererna. Om allt kommer fungera enligt plan, så kommer redan våra vinterprov köras via SKK Start.

En testgrupp med provledare och domare från Bretonklubben hjälper till att testa och komma med synpunkter på SKK Start.

När SKK Start är klart för Bretonklubben, kommer detaljerad information presenteras på breton.se så ni vet hur ni ska anmäla er till jaktproven.

När vi drar i gång SKK Start så blir det enklare för er medlemmar och det kommer spara mycket tid för alla som administrerar jaktprov (provledare, jaktprovsadministratörer och kassören). Dessutom kommer vi få nya efterfrågade funktioner.

- Anmälan och betalning kommer att ske via en ny web-sida
- Varje användare skapar en profilsida, där adress, hundar, resultat mm sparas
- Alla SKFs jaktprov visas på web:en där man väljer jaktprov att anmäla sig till
- Det mesta av hanteringen av anmälda hundar kommer ske per automatik
- Domare skriver in domarkritiken direkt på en app
- När jaktprovet är godkänt, kommer alla resultat inkl. domarkritik att publiceras på web-sidan

AI skriver dikt om Brittany Spaniel

(den är alltså skriven av artificiell intelligens och ingen människa har lagt någon hand vid den så läs den med glimten i ögat)

Brittany spanieln är en ras,
Som älskar att jaga och springa.
Han är skicklig och snabb,
Och hans skarpa sinnen aldrig svika.
Han följer sin ägare i jakten,
Med spänning och iver i blicken.
Han letar och spanar,
Efter bytet som ska fångas.

Och när han har fångat det,
Så lägger han det varsamt i ägarens hand.
Han är en lojal och trogen hund,
Som alltid ger sitt bästa i jakten.
Han är en riktig kamrat,
Som aldrig sviker och alltid finns där.
Han är en riktig brittany spaniel,
En hund som är värdig sin ras.

Apportering med Kassie

Text o foto: Peter Nilsson och Johanna Olofsson

När detta skrivs så är Kassie 11 månader. Vi hade det nog på känn, att det inte skulle bli helt enkelt att få henne dit vi hade önskat vad gäller apporteringen men Johanna strävar på.

De sista månaderna så har fågelträningen på levande fågel varit prio 1 och det att kasta en apportfågel vid varje fågeltagning som hon haft, har vi slarvat med.

Resultatet blev att hon är en ganska så duktig hund på att sköta fågel på ett sätt som vi är nöjda med i den åldern som hon är men, intresset för att apportera blev snart lika svalt som en stövare har för en skjuten hare efter ett klingande drev... Hon ville bara fortsätta att leta fågel och då levande fågel.

Tidigare så har nästan all apportering skett på Kassies villkor och hennes spontanitet med att göra matte till lags och att hon tyckt att det är roligt, men nu så har hon blivit så stor att kraven ska/måste börja komma.

Detta är det samma som att hon SKA hämta då hon får kommandot apport.

Inomhus, där det tränas en del är hon idag riktigt duktig på att apportera och hämtar allt hon erbjuds med stor iver och levererar på ett bra sätt. Johanna fick gå tillbaka i träningen, hon tog en slangbit och tränade "hålla bära" utomhus, under en tid, många, många, men korta träningstillfällen, Johanna "provkastade" också en dummy utomhus (även inomhus) varje dag och plötsligt en dag så fungerade det även utomhus!

Johanna fick göra om lite hålla-bära-träning även med rapphöna innan hon ville ta den men idag så apporterar hon både rapphöna och fasan! Vi har även skjutit en rapphöna för henne som hon apporterade utan problem!

Nu är ju även det här med apportering en färskvara så det gäller att träna det med jämna mellanrum. Träningstips kommer här nedan!

Det som återstår nu är att kravet ska sjunka in ordentligt, dvs. mera träning 😊

Vi håller inte på att vad folk kallar det för tvångs-apportering, dvs. åsamkar hunden smärta eller dylikt för att den ska ta apportobjektet. Utan det är mer en utnötnings variant med att stoppa in objektet som hon inte vill ta på kommandot apport. En del hundar brukar bli väldigt låga och vill inte alls vara med om detta, de lägger sig ner och nästan ser ut som de vill lämna jordelivet, men då gäller det att fortfarande ha orken att fortsätta.

Med beröm i rätt tid (som vi tycker) är den viktigaste biten i detta moment så kommer resultatet och tids nog så kommer vi få en hund som apporterar med glädje, fast man inte trodde på detta. Då det verkar som om slaget skulle vara förlorat och att hunden aldrig någonsin skulle vilja apportera med glädje igen, men detta brukar rätta till sig om man betar sig på lämpligt vis och är envis nog.

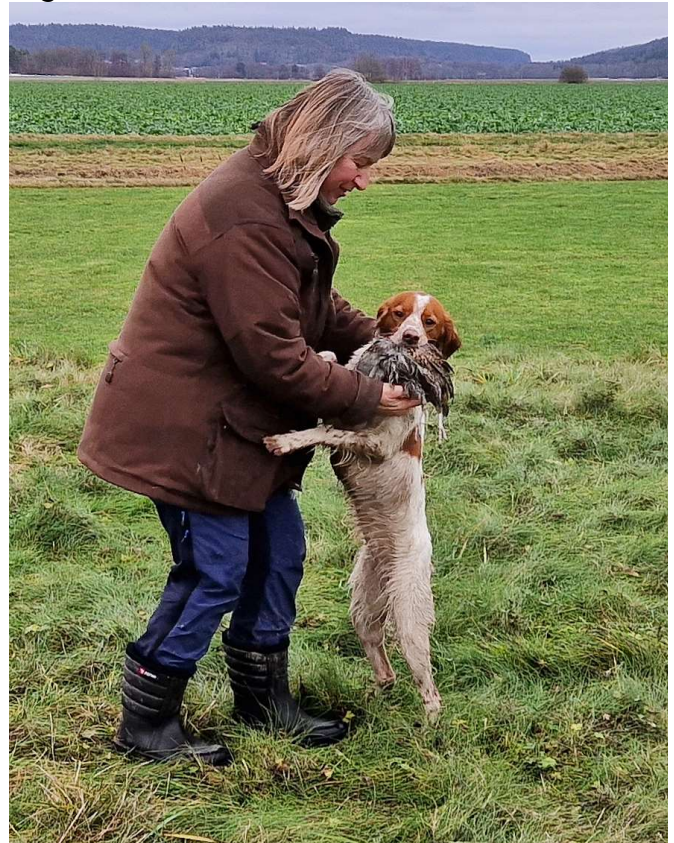

Foto: Johanna Olofsson

Vi blandar hela tiden med dummis och fågel så att hon inte bara hämtar fågel, då detta naturligtvis är lite mer spännande och lite roligare.

Vi brukar ta till något som vi kallar för Dansk linje. Detta går ut på att man på en slät backe lägger ut ett antal apportobjekt på rad med ca. 5 meters mellanrum så att hunden ser alla. Det är då i olika former, storlekar och vilt och dessa ska tas in i den ordning som de ligger... där finns ju naturligtvis suget att hoppa över den första dummien om det ligger en rapphöna som objekt nr 2 och så vidare. En lite besvärlig övning, men väl värd att prova, det är skoj när det lyckas och hunden blir mer duktig på att göra som huse eller matte vill, för nu är det som sagt i detta fall inte Kassies vilja som bestämmer, utan hon ska göra som Johanna vill.

Att slänga/lägga en dummie eller ett vilt som hunden blir presenterad för första gången kan vara lite korkat... då är sannolikheten för att det ska gå bra lite mindre. Då är det tillbaks på ruta 1, dvs. att stoppa in objektet och se till så att hunden håller på kommando och kan bära och avlämna som man önskar.

Att kasta helt synligt på en slät backe kan också bli lite vanskligt för att många bara springer fram och beundrar det kastade föremålet utan att greppa det. Då brukar vi gömma/kasta dummien/fågeln på ett ställe tex. under en tät gran eller på något ställe där hunden måste gå in och släpa ut objektet för att kunna beundra det. Och berömmet kommer då precis när dummien/fågeln greppas.

Det finns många sätt att göra det på, inget sätt är väl bättre än något annat, huvudsaken är att hunden till slut blir en duglig apportör som man är nöjd med själv. Det ska ju inte vara en jaktprovdomare som ska bestämma hur min hund ska vara som apportör om jag aldrig kommer att gå på något jaktprov. Men en duglig apportör bör man fixa till, det kräver ju lagen om man ska jaga fågel.

Om man skulle köra fast och hamna i ett läge där hunden inte vill så gör vi ofta så att vi håller upp några dagar med träningen med hunden som vi håller på med och gör övningarna med en annan hund i stället. Naturligtvis är då Kassie med, men

får bara vara med och titta. Snart nog så blir det tråkigt att bara få titta på och då fortsätter vi.

Om man kört lite fast så är det bara till att backa bandet, till något som hon klarar av för tillfället. Det bästa slutresultatet brukar bli när de olika momenten är väl genomarbetade.

Men glöm för all del inte att träna på det fria apportsoeket. Dvs. att man kastar ut ett antal dummies /vilt på ett ställe ca. 400 m² där inte hunden ser sakerna och låt den söka och hämta in dessa i valfri ordning. Har man flera hundar så är det ju faktiskt en utmärkt liten motionsform om man kastar ut ett 20tal dummies i en liten hage och tar en och en hund medan husse eller matte sitter i en solstol med valfri dryck och hejar på. Sämsta apportören får då börja, det blir ju förhoppningsvis färre och färre objekt kvar efter några vändor.

Detta var sista avsnittet som jag kommer att skriva om detta i BretonBladet.

Jag skriver inte om hur man ska göra, jag skriver lite om hur VI gör.

Jag säger det igen, hundar är individer och alla behöver olika givor för att komma framåt för att bli duktiga, så... kämpa på och glöm inte bort att det ska vara roligt att ha och träna hund.

/ Peter på Almkullens Kennel

Foto: Johanna olofsson

Girjas målet och fjälljaktens framtid

Text och foto: Tobias Indén

Precis som många andra småviltsjägare, fiskare och fjällbor blev jag lite nedslagen när Högsta domstolens dom i det så kallade Girjas-målet kom ganska exakt en månad efter att jag hämtade hem min första breton, nämligen i januari 2020.

Redan långt innan Girjas sameby stämde staten för att få ensamrätt att upplåta jakt och fiske inom samebyns område var jag införstådd med att det som, numera minst sagt felaktigt, kallas den fria fjälljakten skulle utmanas i en eller flera rättsliga processer. I mitt arbete som lärare och forskare inom juridik på Umeå universitet hade jag nämligen nåtts av just sådana rykten. Då domen från Gällivare tingsrätt kom, likväl som när hovrätten avgjorde målet, tog jag inte mer än en notis om utgången i en naiv förhoppning om att allt skulle lösa sig i Högsta domstolen. Så blev inte fallet...

Det var först något år efter att domen i Högsta domstolen avkunnades och efter att den så kallade Renmarkskommittén påbörjat sitt arbete som jag på allvar började fundera på frågan om hur man ska se på Girjasdomen. Även om jag som ripjägare gärna hade sett att Högsta domstolen hade kommit fram till en annan slutsats än vad de gjorde har jag ingen anledning att ifrågasätta domen som sådan - jag tycker att Högsta domstolens slutsats är rimlig utifrån de argument som parterna pre-

senterade. Det som jag däremot har haft anledning att ifrågasätta, inte minst i mitt inlägg i DN Debatt (DN Debatt 2022-05-13) är vilka slutsatser man kan dra av domen.

Min uppfattning är att en domstol som kan komma att pröva ett ärende liknande Girjas absolut inte behöver komma till samma slutsats, det vill säga att samebyn ska få ensam upplåtelserätt gällande jakt och fiske. I Girjasdomen prövade inte Högsta domstolen om den bestämmelse i rennäringslagen som slår fast att en sameby inte får upplåta sådana rättigheter som ingår i renskötselrätten, hindrade Girjas från att göra just det, nämligen att upplåta rätten till jakt och fiske.

Anledning till att Högsta domstolen inte prövade den frågan är att domstolen är bunden av vad parterna anför i processen. I målet anförde staten att det förbud för samebyar att upplåta rätten till jakt och fiske som finns i rennäringslagen inte skulle tillämpas för det fall samebyn skulle ha rätt att upplåta jakt och fiske enligt urminnes hävd. Då Högsta domstolen dömde till samebyns fördel med hänvisning till just urminnes hävd kunde domstolen därför inte pröva om det aktuella förbudet i rennäringslagen skulle kunna hindra sådana upplåtelser.

I Girjasmålet gjorde således staten ett medvetet val i den mening att staten, via Justitiekanslern, inte försökte begränsa samebyns rätt att upplåta jakt och fiske med stöd av just rennäringslagen.

Om staten i en annan process - exempelvis i den process som Talma sameby nu inlett i Gällivare tingsrätt - skulle hävda att en sameby möjligtvis har haft en rätt att upplåta jakt och fiske enligt urminnes hävd, men att denna rätt upphävdes 1993 då rennäringslagen ändrades, är det inte osannolikt att utgången skulle bli en annan än i Girjasmålet.

Högsta domstolen uttalade också i Girjasmålet att en rättighet, såsom att upplåta rätten till jakt och fiske, kan upphävas bland annat med stöd av tydlig och definitiv lagstiftning. I Svensk Jakt nr 7/2022 föreslog jag därför en väg framåt med innebörd att riksdagen skulle anta en lagstiftning som på ett tydligt och definitivt sätt gör just det, det vill säga slår fast att det är staten som ska upplåta rätten till jakt och fiske på den egna marken i fjällen. Även om det kan vara en väg framåt att anta ny lagstiftning finns det kanske en annan lösning som är minst lika effektiv - nämligen att börja tillämpa den lagstiftning som vi redan har. Det är också en lösning som jag argumenterar för i Svensk Jakt, 2022-10-28.

Den bestämmelse i rennäringslagen som hindrar samebyar att upplåta rätten till jakt och fiske antogs av riksdagen 1993 och är alltså ett resultat av en demokratisk process. Motiven bakom 1993 års lagändring var att jakt och fiske på statens mark i fjällen i större utsträckning än tidigare skulle göras tillgänglig för allmänheten. Det går därför att ifrågasätta statens strategi i Girjasmålet just med hänvisning till att staten inte valde att försöka genomdriva det förbud för samebyn att upplåta rätten till jakt och fiske som tydligt följer av rennä-

ringslagen. Den strategin har också fått som resultat att allmänhetens möjligheter att jaga och fiska inom det aktuella området begränsats.

Varför staten valde den aktuella lösningen i Girjasmålet kan vi bara spekulera i. Kanske berodde det på tvivel ifråga om hur väl man ansåg att rennäringslagen överensstämde med Sveriges internationella förpliktelser. I sociala medier har jag också fått kritik för att jag inte skulle ha förståelse för just den dimensionen av problemet. I det sammanhanget kan det däremot vara av intresse att nämna att Girjas första argument för att få ensam upplåtelse till jakt och fiske var att rennäringslagen inte skulle tolkas enligt dess lydelse, det vill säga att det är förbjudet för samebyar och medlemmar i samebyar att upplåta sådana rättigheter som ingår i renskötselrätten. Girjas hävdade att upplåtelseförbudet i rennäringslagen stod i strid med regeringsformen och Sveriges internationella förpliktelser.

När det gällde det argumentet var Högsta domstolen mycket tydlig i sin dom - den bestämmelse i rennäringslagen som hindrar samebyar från att upplåta rätten till jakt och fiske strider vare sig mot regeringsformen eller våra internationella åtaganden.

Av allt att döma finns det därför inget som hindrar staten från att i framtida processer tillämpa rennäringslagen. Det kan också argumenteras för att det inte bara är en möjlighet för staten, utan till och med något av en demokratisk skyldighet. En annan ordning hade ju kunnat innebära att Justitiekanslern som företrädar staten sätter sig över i riksdagen demokratiskt fattade beslut.

Tobias Indén.

Docent i rättsvetenskap vid Umeå universitet.

Läs mer i Tobias Debatt-inlägg

<https://www.dn.se/debatt/girjasdomen-ger-klen-vagledning-om-jakten-och-fisket-i-fjallen/>

<https://svenskjakt.se/opinion/debatt/hogsta-domstolen-kan-ha-bundit-ris-at-samebyarnas-rygg/>

<https://svenskjakt.se/opinion/debatt/en-vag-framat-i-fragan-om-fjalljakten/>

15	Svar: en (de andra var på väg från Falun)	8	Svar: Fotsteg	1	Svar: eldstaden
16	Svar: XIX - I = XX = 20.	9	Svar: bokhyllan	2	Svar: näsan
17	Svar: fönstret	10	Svar: ett levande ljus	3	Svar: hälet
18	Svar: elden	11	Svar: Vattnet	4	Svar: spegeln
19	Svar: 555, 585	12	Svar: stolen	5	Svar: hålla fönstren rena
20	Svar: Tiden	13	Svar: På huvudet av en av personerna	6	Svar: byxorna
21	Svar: snögubben	14	Svar: tändstickan	7	Svar: Genom att bygga huset på själva Nordpolen

Svar till gåtor på sid 17 (Tjuvrika inte)

"Dilute", sobel och TV (övergångskota) - information från avelskommittén

Text och foto: Avelskommittén

Våra Bretoner är en väldigt sund och frisk ras, tack vare att våra uppfödare jobbar aktivt med ett bra avelsarbete. Bl a tar vi in Bretoner till avel från flera andra länder. Peppar, peppar har vi klarat oss väldigt bra från olika ärftliga sjukdomar, jämfört med många andra raser. Men för att stämma i bäcken och undvika att det skulle uppkomma sjukdomar i rasen har Bretonklubben beslutat att vidta några åtgärder.

Bretonklubben har beslutat om avelsstrategi för färgvarianterna "dilute" och sobel och initierar nu ett arbete för att skapa underlag för bedömning av olika grader av avvikelser i ländryggen hos Breton. För utförlig beskrivning av "dilute" och sobel hänvisar vi till <https://breton.se/dilution/> och <https://breton.se/sobel/>. Strategin framgår av hur vi klassificerar parningar (Kat 3) där det finns risk för att valpar ska födas med färgrubbning.

Kategori 3:

Till kategori 3 hänför Bretonklubben parningar som av olika anledningar behöver granskas särskilt och där vi ställer noggranna och särskilda krav för att parningen ska få annonseras genom klubben. I bretonrasen finns mycket få genetiska riskfaktorer för sjukdom. Om kända genetiska riskfaktorer finns hos förälder till avelsdjur, blir det Kat 3 om inte avelsdjuret är friat av aktuell test (gentest eller motsvarande). För Bretonrasen gäller detta för

närvarande Dilute och Sobel.

En ovanlig och genetisk betingad sjukdom som är förknippad med färgenvarianten Dilute är - CDV (Color dilution alopecia) som kan ge håravfall och hudinfektioner.

Färgvarianten Sobel ger inte sjukdom men är oönskad då den strider mot rasstandarden.

Förtydligande för Dilute

Anlagsbärare

Testa potentiella avelsdjur som man av någon anledning misstänker kan vara anlagsbärare för dilution.

Om hund visar sig vara anlagsbärare för Dilute kan hunden paras med annan hund som är fri från motsvarande anlag dvs. testad fri. Parningen klassas då som Kat 3.

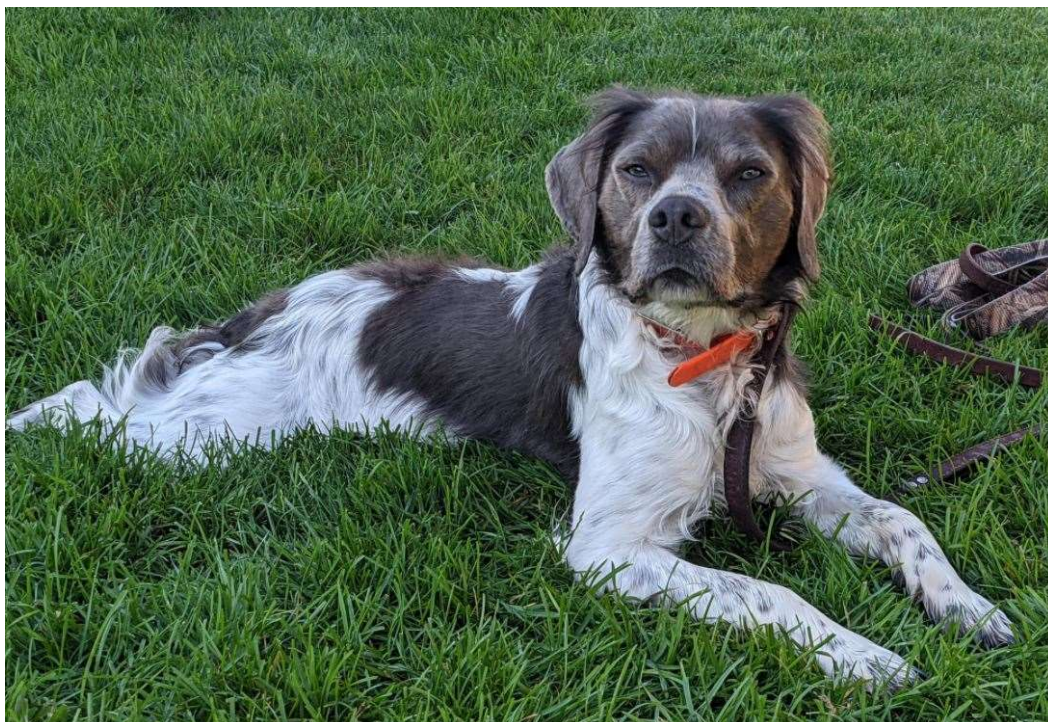
Affekterad hund (dilute färg, sjuk i CDA eller hund som är

homozygot (har dubbla anlag) för dilute får inte användas i avel överhuvudtaget då det strider mot SKK:s regler för sund avel.

Medveten sådan parning kan medföra kritik och bestraffning från SKK.

Förtydligande Sobel.

Avel med Sobelfärgad hund eller hund med sobel-anlag klassas alltid i Kategori 3.

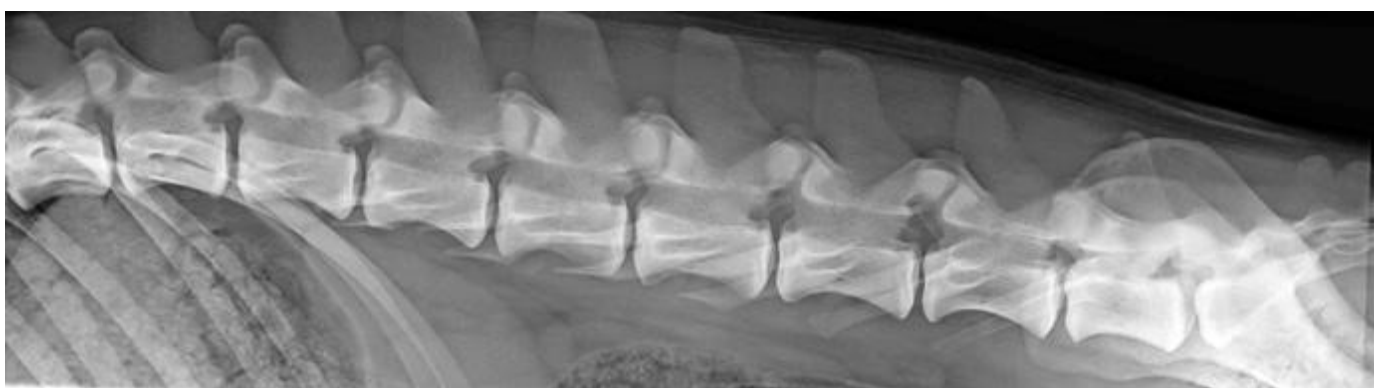
Hunden på bilden är dilute (född och bor i ett utomeuropeiskt land).

Övergångskota = Transitional Vertebrae(TV)

Övergångskotor förekommer troligen hos alla två- och fyrfota ryggradsdjur med bäcken. Hundar ska ha 7 ländkotor men kan ha både 8 och 6. När det inte finns 7 fullständigt normala kotor och en normal övergång till bäckenet talar man om övergångskotor. En övergångskota är alltså en missbildning. Missbildningen kan vara minimal och betydelselös för hunden men också, i svåra fall, vara handikappande. Ärftliga faktorer anses ligga bakom en del av problemen. Hur vanligt förekommande avvikelser är i Sverige och hur det påverkar hälsan återstår att se. I Norden har man kommit längst i Finland där man rutinmässigt röntgar ländryggen på många raser och bland annat breton.

Ryggröntgen görs då i samband med HD-röntgen och speciellt utbildade röntgenologer inom Finska Kennelklubben bedömer och graderar eventuella avvikelser. I Norge och Finland har man vid röntgen konstaterat att det förekommer att Bretoner har någon form av deformation på övergångskotan Bretonklubben har beslutat att arbeta för att ryggröntgen för breton införs i Sverige. Det kan ta tid innan detta blir klart.

När det gäller problematiken kring TV så undersöker vi om vi kan få SKK:s stöd med att granska, klassificera och stambokföra ryggstatus som ett första steg på väg mot meningsfull avelsrådgivning.

Grattis till Årets Hundar!

Hundarna ser ni på första sidan. I nästa nr av Bladet kommer en utförlig presentation av respektive hund.

Uppfödare till alla Årets Jakthundar är Ulf Ekbäck.

Årets Breton:	Lill-Gemons Liva	Ägare: Ulf Graipe
Årets Unghundar:	Lill-Gemons Nemo Lill-Gemons Nebbiolo	Ägare: Michael Sjölander och Ägare: Lennart Berglund
Årets Allroundhund:	Lill-Gemons Nebbiolo	Ägare Lennart Berglund

I år är det 2 stycken unghundar som får pris som Årets Unghund då dessa inte går att skilja på något sätt.

Årets Utställningshund är inte klart vid tidningens pressläggning och presenteras därför på hemsidan.

Fältprov i Danmark till våren?

Text: Mats Ryderheim

En av strategipunkterna i "RAS", rasspecifik avelsstrategi för breton, är att uppmåna till ett ökat deltagande på jaktprov utomlands. Här kommer därför några rader om hur man gör för att delta på fältprov i vårt danska grannland.

Först formalia, det räcker att vara medlem i SBNK, hunden ska vara rabiesvaccinerad, och den ska ha ett EU-pass för hund. En unghund ska också vara minst vara 10 månader. Elitklass saknas. Däremot är kravet för deltagande i deras segrarklass (vindnerklasse), precis som hos oss, 1ökl. För svenska hundar gäller att det priset ska ha tagits på ett fältprov.

Att anmäla en hund till ett fältprov i Danmark är väldigt enkelt. Digitaliseringen har nämligen nått dit! Du går in på den danska kennelklubbens hemsida för sådana ärenden, www.hundeweb.dk, loggar in som ny användare och registrerar dig och din hund. Sedan klickar du på "aktiviteter". Då får du ett antal valmöjligheter. "Arrangör" kan beroende på vilket prov du vill delta på, vara antingen Dansk Breton Klub eller Danmarks Jägarförbund. Under "type" väljer du "Markprøve for stående jagthunde", samt "engelsk". Den danska bretonen går nämligen på fältprov i den engelska gruppen.

Dags att trycka på "søg". Nu får du upp ett eller flera alternativ. Där står plats, datum, domare samt deadline för anmälan. Samtidigt som du nu anmäler dig, betalar du in avgiften för provet ca 400 kr med kort. Någon vecka innan provet kan du på aktuell sida se tid och plats för uppropet samt

startlistan. Någon vecka efter provet finns kritiken för din hund på samma plats. Enkelt och väldigt smidigt. Det är bara att hoppas att vi i Sverige når hit en vacker dag. Ansträngningar åt det hållet pågår vad jag vet.

Hur är det då att gå på fältprov med såväl danska bretoner som dito pointrar och settrar? De danska jaktprovsreglerna är snarlika de som gäller i Sverige. Vissa rätt små skillnader finns i kraven mellan den kontinentala och engelska gruppen. Det är t.ex. lite mer fokus på hundens stil i den engelska gruppen, och några kovändningar vill man helst inte se. Men i stora drag gäller att en hund som ska gå till pris, ska visa upp samma kvalitet som på svenska fältprov. Dock behöver inte en hund visa apport för att gå till pris på de danska vårproven (förårs markprøve). Gäller alla tre klasserna.

Dansk Breton Klubb anordnar varje vår sitt huvudprov under tre dagar i slutet av mars eller i början av april. Provet, vilket annonseras på www.breton.dk, alternerar mellan Själland, Fyn och Jylland. I våras hölls det på Själland, på fina raphönsmarker.

Så varför inte ta en tur över till våra danska bretonvänner? Pris för din hund kan inte garanteras, däremot rejält med danskt gemyt.

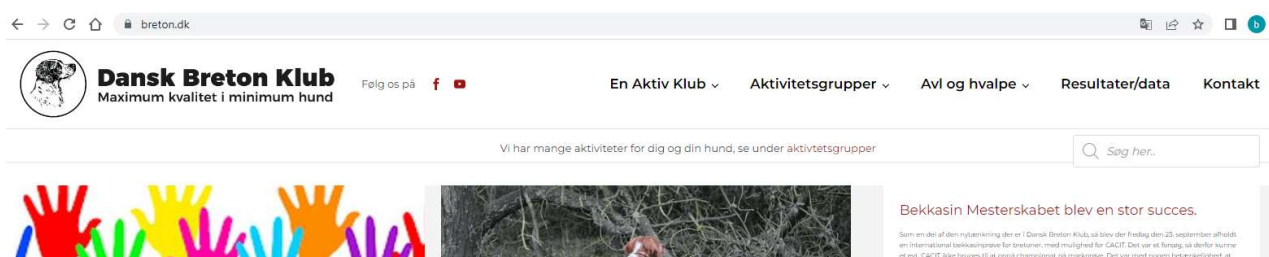
Mats Ryderheim
Malmö

Velkommen til DKK hundeweb

Denne webside indeholder Dansk Kennel Klub's internetbaserede tjenester. Via "Min Side" kan du tilmelde til Udstilling, Prøver, Stævner, Kurser, Uddannelser, Foredrag samt træning ligesom du kan købe rekvisitioner til sundhedsundersøgelser. Som medlem af DKK kan du web-anmelde hvalpe, ejerskifte hunde og oprette opdrætterannoncer hvis dit medlemsnummer er tilknyttet din log ind. Læs mere om "Min Side" [her](#).

Før øvrige oplysninger se www.dkk.dk

Dansk Breton Klub
Maximum kvalitet i minimum hund

Følg os på [f](#) [y](#)

En Aktiv Klub ▾ Aktivitetsgrupper ▾ Avl og hvalpe ▾ Resultater/data Kontakt

Vi har mange aktiviteter for dig og din hund, se under aktivitetsgrupper

Bekkasin Mesterskabet blev en stor succes.

Som en del af den nyåbning der er i Dansk Breton Klub, så blev der fredag den 23. september afholdt en international bekkasinprøve for bretoner, med mulighed for CACIT. Det var et forslag, så derfor kunne et evt. CACIT blev brugt til at opnå championat på markeringen. Det var med nogen betænkning, at...

Ny hemsida breton.se och #svenskbretonklubb

Text: Anna Norén

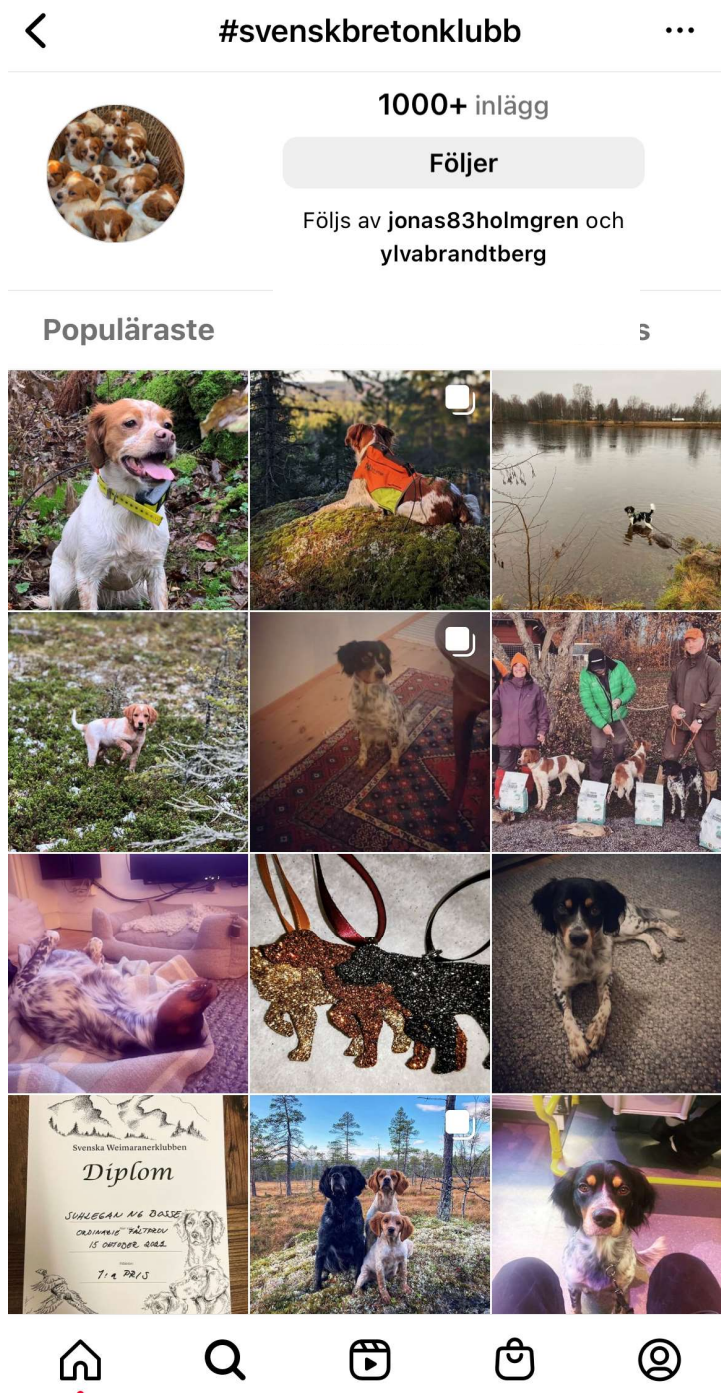
Bretonklubben har påbörjat ett projekt där vi ska ta fram en helt ny version av hemsidan breton.se. Projektet leds av en medlem som har gedigen erfarenhet av att bygga hemsidor. Vårt mål är att hemsidan ska bli snyggare, lättare att hitta på, mer informativ och innehålla nya moderna funktioner.

I samband med att hemsidan förnyas kommer vi även förbättra hela konceptet med Facebook och Instagram. Alla Regioner ska ha en egen Facebook-

grupp. Det ska vara enkelt att från Svensk Bretonklubbs huvudsida hitta till alla regioners Facebook-grupper.

Vi rekommenderar att ni redan nu använder #svenskbretonklubb. Kolla in den hashtaggen på Instagram! Många fina breton-foton finns där! Använd gärna själv #svenskbretonklubb när du lägger upp breton-foton i sociala media, så kommer vi alla få se fler fina breton-foton!

Om du har bra idéer på förbättringar av breton.se hör gärna av dig till webmaster@breton.se!

Agnetas Tjäderknul

Recept: Agneta Berglund Foto: Lennart Berglund

För 4-6 personer behöver du:

2 utskurna tjäderbröst från stor tjäder (väger 5-7 hg styck) - direkt från frysen.

Saltlag:

5 dl vatten

0,5 dl salt

0,5 tsk strösocker

En nypa svartpeppar

1 litet lagerblad

Cirka 7 enbär

Lägg de frysta brösten i en ungs-säker form på förmiddagen och sätt in i nedre delen av ugnen på 100 graders värme.

Håll koll på köttets innertemperatur med termometer när köttet tinat så pass mycket att det är praktiskt möjligt. Låt brösten stå i ugnen till önskad innertemperatur: 55 grader ger rött kött, 65 grader ger rosa kött, och 75 grader helt genomstekt.

Agneta och Lennart föredrar ca 70 graders inner-temperatur. På grund av köttbitarnas form får man då lite varierande tillagat kött så att alla kan välja efter smak, lätt rosa i mitten, lite mer genomstekt i ytterändarna.

Koka upp saltlagen och låt den svalna lite. Lägg det varma köttet i en bunke eller i dubbla fryspåsar. Häll över lagen så att köttet täcks. För bröstbitar på 5-6 hg är 75 minuter lämplig tid. Varning för att låta köttet ligga i för länge, det blir snabbt för salt. Ta upp, lägg i folie och låt ligga i rumstemperatur.

Trattkantarellsås

Ca 8 dl (200 g) färska trattkantareller, kantareller eller annan svamp

25 g smör

2 msk finhackad schalottenlök

0,5 buljongtärning (tex grönsaksbuljong eller svampbuljong)

2 dl vatten

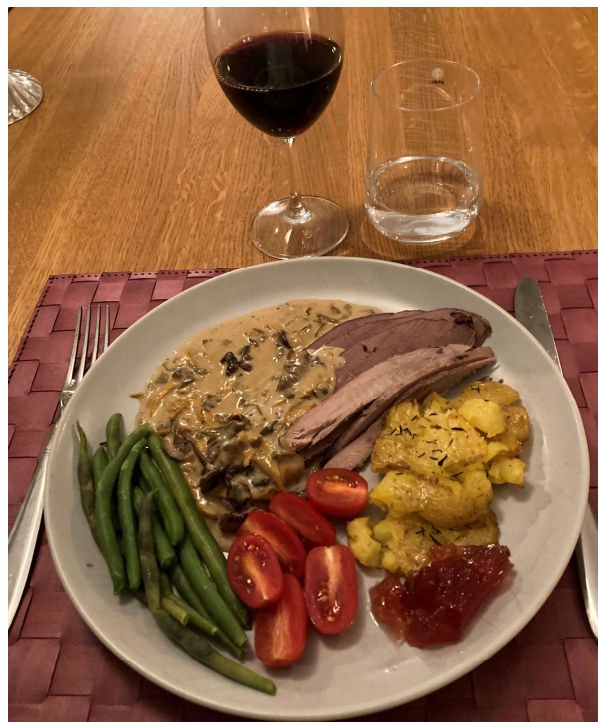
1,5 msk maizenamjöl

1,5 dl grädde

0,5 - 1 msk japansk soja, typ Kikkoman

Salt och peppar

Fräs svampen några minuter tills den tappar den mesta vätskan. Salta och peppra. Tillsätt smör och lök, fräs på medelvärme några minuter. Tillsätt grädde, vatten och buljongtärning. Låt koka ihop. Red med maizenamjöl om det behövs. Smaka av med soja, salt och peppar efter smak.

Till servering:

Smashade potatisar

Trattkantarellsås

Haricots Verts

Tomater

Rönnbärsgele

När potatisen är i ugnen och såsen puttrar skär man köttet i cirka 3 mm tjocka skivor.

Värm Haricots Verts. Dela tomaterna och häll på lite vinäggrett.

Lennart tycker att ett gott kraftigt vin passar till. Prova nummer 2011 Côtes-du-Rhône eller det mer exklusiva nummer 2211 Châteauneuf-du-Pape.

Full pott till Puzzel

Text: Anna Norén

Utställningssäsongen 2022 blev full pott till Puzzel (Puzzel des Vestiges de Saint Adrien (e. Lascar de Tremouard u. Latina de Keranlouan)).

- Skaraborgs kennelklubb, Skara 8/5. Cert, Nordic Show cert och BIR.
- Södra Älvsborgs kennelklubb, Borås 2/7. Cert, Nordic Show cert och BIR.
- Västra kennelklubben, Ljungskile 28/8. Cert, BIR, 1:a grupp 7 och 3:a BEST IN SHOW!

Puzzel har startat på 3 utställningar 2022 och lyckats få Cert och BIR på alla tre. Dessutom blev Puzzel 3:e bästa hund bland 779 startande hundar i Ljungskile, ett otroligt resultat!

Att placera sig i gruppen händer ju vår ras då och då, men att placera sig i Best in Show är det inte många som gjort, på en utställning för alla raser. Vad vi känner till, har bara en Breton tidigare placerat sig Best in Show, och det var dessutom väldigt många år sen.

Detta resultat, är så enastående, så det finns inte ens med i statuterna för Årets Utställningshund. Vilket gör att Puzzel tyvärr inte kan få det priset i år. Inför Årets Utställningshund 2023 kommer vi ändra statuterna.

Ett stort grattis till Puzzel och matte Eva Olausson!

I kommande nr av Bladet
får vi veta mer om Puzzel.

Fältträning i region Småland/Östergötland/västsverige

2 oktober

Text: Birgitta Rådman

Regionen bjöd in till fältträning på rapphöns i området kring Vänersborg.

Peter Nilsson och Johanna Olofsson stod för värdskapet.

Inbjudan riktade sig framför allt till regionens medlemmar men några "utsocknes" fick också plats.

Detta såg jag som ett fantastiskt tillfälle att få träna och drog i väg med make och hundar de ca 75 milen enkel väg. Långt, men vad gör man inte för att kunna träna på fågel.

Vi hade en toppendag även om vädret var lite "surt" med regn som hängde i luften mest hela dagen. De som led av det var rapphönsen som fick sin fjäderdräkt fuktig och därmed inte var så pigga på att flyga. Vi hundförare kunde ju klä på oss och hundarna brydde sig inte alls, det luktade ju fågel överallt. Många situationer fick våra hundar, på olika underlag. Det var stubbåker, vall och rapsfält.

För att vi skulle få ut så mycket som möjligt av dagen delades vi upp i 2 grupper med ca 5 hundar i varje. Jag och Brännbuas Danja hamnade i gruppen som började på stubbåker och vall och avslutade med vall och rapsfält.

Rapsfält med fågel var nytt för mig och inte kunde jag tro att efter bara några meter in på fältet så vägde kängorna kilon extra (av lera) i den här väderleken. Men vad gör det en sådan här dag.

Medan jag stod där med blytung kängor kom ett fartyg förbi som såg ut att fara fram på landbacken. En udda syn för oss som inte bor i området.

Foto: Lasse Rådman

Det var så kul att se hur de olika hundarna tog sig an uppgiften med att hitta fåglarna och få dem på vingarna.

Danja hittade sina fåglar snabbt och effektivt, en fågelfinnare jag inte trodde jag hade, men så kul det var. Med minst 15 situationer på de olika underlagen var det en riktig boost för henne. Och för mig med för den delen.

Peter och Johanna stöttade oss hundförare för att hjälpa hundarna till bra resultat. Dessutom blev det tydligt vad respektive hund/hundförare behöver träna mer på.

Mitt på dagen behöver ju alla lite energipåfyllning och hundarna behöver vila och smälta alla intryck så det medhavda fikat och trevliga umgänget passade utmärkt.

En lite kul detalj för de som inte är insatta är nog att se alla bilar stå med bakluckorna öppna. För oss är det ju självklart.

Stort tack från oss (vi återkommer gärna)
Birgitta och Danja

Foto: Johanna Olofsson

Foto: Lasse Rådman

Foto: Johanna Olofsson

från vänster: Johan Nilsson med Almkullens Jaxon, i mitten Stig Lindskog med Rickardssons Zeb och till höger Janne Berntsson med Almkullens Joker

Foto: Johanna Olofsson

Lapinlunas Adéle

Foto: Johanna Olofsson

Fiskonfjällets Aika

Foto: Johanna Olofsson

Eirams Alerte Ajax

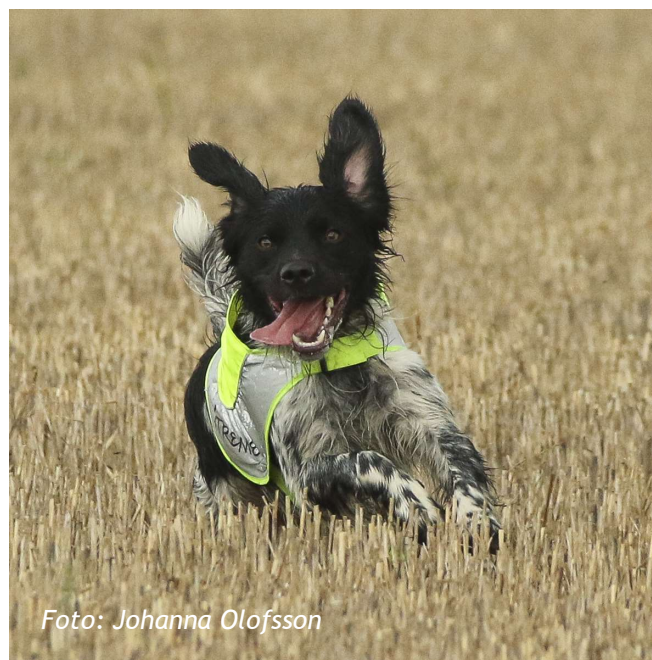

Foto: Johanna Olofsson

Almkullens Joker

Foto: Johanna Olofsson

Brännbuas Danja

Foto: Johanna Olofsson

Fiskonfjällets Aika (har kanske läst Al's dikt på sid 3 och tolkat den på sitt sätt)

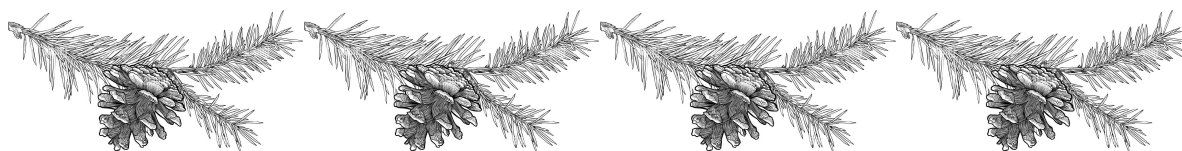
Foto: Johanna Olofsson

Almkullens Kenzo

Foto: Johanna Olofsson

Almkullens Jaxon

Några gåtor (när väntan blir lång)

Svaren hittar ni på sidan 7

1	I vilken stad är elden oftast lös?
2	Jag har två vingar men kan ej flyga, en rygg men kan ej ligga, ett ben men kan ej stå. Vem är jag?
3	Vad är det som blir större och större ju mer man tar bort?
4	Mången har jag sagt - sanningen i synen. Man har rynkat ögonbrynen - och mig åt sidan lagt. Men nästa dag man mig frågat igen - och alltid säger jag sanningen.
5	Vad skall man göra för att se bra ut?
6	Först när man är ute med fötterna är man riktigt inne. Vad är det?
7	Hur skulle man kunna bygga sig ett hus, så att man finge södersol från alla håll, d.v.s. genom alla de fyra väggarnas fönster?
8	Ju fler du tar desto fler lämnar du bakom dig.
9	I mitt enklaste skick består jag av ett par bräder och ändå kan jag rymma mycken kunskap, visdom och även förströelse. Mina inhysningar vänder vanligen ryggen åt folk, men ingen tar det som en oartighet. I all blygsamhet vågar jag påstå, att jag står i bildningens tjänst.
10	Mitt liv kan räknas i timmar, jag tjänar genom att uppslukas. Om jag är tunn går det fort, om jag är tjock går det långsamt. Jag tycker inte om vindfläktar. Vem är jag?
11	Jag bär så lätt en timmerstock, till och med om den är tjock, men aldrig klarar jag en sten, inte ens en liten en.
12	Jag har fyra ben, men kan inte gå. Dock kan jag bära både stora och små.
13	I ett mörkt rum befann sig flera personer. Man tog in ett ljus och ställde det så att alla närvarande personer utom en såg ljuset. Var ställdes ljuset?
14	För lite och hundra år sedan var jag alldeles okänd, men nu är jag lika outhärlig i slott som koja. Jag är så liten, att man ofta har mig i fickan och ändå har jag gjort det svenska namnet berömt över hela världen. Vem är jag?
15	En dalkarl gick till Falun. På vägen mötte han nio dalkullor, av vilka var och en på en kälke drog nio säckar. I varje säck fanns nio katter. Varje katta hade nio ungar. Hur många ungar, katter och människor var på väg till Falun?
16	Hur gör man för att ta bort 1 från 19 och få 20?
17	Jag är ett hål, men ändå inget hål. Jag är en vägg, men ändå inte en vägg. För solen är jag ett hål, och för vinden är jag en vägg.
18	Ingen kan undvara mig längre, jag gör dagligen ofantlig nytta, men då jag vill göra skada, dödar man mig genom att ge mig vatten.
19	Vilka tresiffriga tal, delbara med 15, bildar samma tal lästa bak- och framifrån?
20	Allt jag slukar, fågel, få, blomma, buske, mossa, trä. Gnager järn och biter stål, mal den hårdaste sten till mjöl. Kungar lägger jag i mull, stad och berg slår jag omkull.
21	Stelfrusen på gården en främling står, vit är hans klädnad och vitt hans hår, den soliga dagen hans panna fårar, vid regnet han smälter i strida tårar.

En fantastisk höst

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Sitter i jaktkojan uppe på berget Rovavara, ca. fem mil söder om Gällivare. Vi är inne i november månad, endast ett lätt pudertäcke med snö så här långt in på hösten. Temperaturen är också behagliga två minusgrader. Klockan är inte mer än halv fem på eftermiddagen ändå är mörkret kompakt utanför kojans fönster.

Jag har tänt flera värmeljus på ljusbrickan som står på matbordet. Lagom mätt efter en välsmakande middag bestående av stekt palt, smör och lingon sitter jag och nästan nickar till. Mysfaktorn är helt klart på plussidan och kroppen känns helt avslappnad efter en hel dag ute i fågelskogen.

Mina jaktkompisar, hundarna, verkar också väldigt nöjda efter dagens strapatser. Den gamle kämpan bretonhunden Origo ligger som vanligt och snusar i fotändan på min säng. I sängen på motsatta väggen ligger min andra bretonhund Speedo lika avslappnad och sover tillsammans med Acke, en ung norrbottenspets på bara drygt ett år. Acke är äldsta sonen Anders hund. På grund av en operation har inte Anders kunnat jaga med Acke under i princip hela hösten. Injagningen av unghunden har därmed fallit på min lott. En mycket trevlig och givande uppgift måste jag erkänna.

När jag sitter där i kojvärmen och stirrar ut i mörkret utanför faller mina tankar på en gammal skräna från de här trakterna. Uppe på det närmaste berget ett par kilometer söder om Rovavara, Kiltivaara, fanns förr ett skogshemman. Där verkade en speciell man och hans familj. Han ansågs vara onaturligt stark. Bland annat röjde han upp stora ängar runt stugorna på hemmanet. Marken var enormt stenig och därför blev produkten av hans idoga arbete enorma stenmurar runt hela den uppbrutna marken. Ett enormt arbete för flera starka män under mycket lång tid enligt sägen. Det talas runt om i nejden allmänt om att mannen efter sin död inte lämnat trakten kring hemmanet utan att han går igen och bevakar sina intressen. Det händer också ibland att han besöker närliggande byar och områden, oftast då på natten.

Några år tillbaks i tiden hade min jaktkompis Jörgen bjudit in en bekant, Börje, för jakt på området och boende i hans koja som bara ligger ett stenkast från min egen. Jörgens kompis fick under kvällen höra talas om skränan och olika mystiska händelser i området. Under natten behövde Börje tömma blåsan och gick ut i den mörka natten i just det ärendet. Morgonen efter hade jag svårt att väcka gänget hos Jörgen som jag hade lovat. Anledningen var att de nästan inte hade sovit en blund under hela natten. Börje hade i det svaga månljuset under sin nattliga sejour sett en bredaxlad man med slokhatt och en vid blåblus stå under

en stor rönnsom som finns inte mer än femtio meter från Jörgens koja. När Börje tilltalade upplöstes han i tomma intet. Börje blev vettskrämd, tittade sig hastigt omkring och tyckte sig se ett svagt coronaliknande ljus runt min jaktstuga, därefter hade han rusat inomhus och väckt Jörgen bara för att få sällskap. Upplevelsen spred sig snabbt till närmast by, Sarvisvaara, cirka en mil från våra kojor. Där kommenterade en gammal gumma "jaså är han där nu, då får de dras med honom ett bra tag framöver". Konstigt nog har jag aldrig märkt av några spökerier på platsen.

Att jaga in Acke blev verkligen ett sant nöje. Inledningsvis höll sig spetsen helt i min närhet när vi var ute på jakt. I ett lyckligt ögonblick stötte vi upp en stor tjäderkull. De unga fåglarna gjorde som de brukar, de flög upp i närmaste träd och satt där och tryckte. En ung höna hade träat inte längre bort än att hon satt helt inom hagelhåll. Acke visade stort intresse och började skälla ivrigt på fågeln. Då gick skottet och hundens första byte föll fladdrande till marken.

Acke med sin första tupp

Nu började polletterna falla på plats för den unga spetsen. Söket ökade till ett par hundra meter från mig. En orrhöna visade slutligen att Acke hade snappat upp vilken uppgift han hade i vårt gemensamma arbete under en jakttur. På långt håll hörde jag hur Acke stötte upp flera fåglar, jag hörde också att de trädde. Sekunderna senare klingade Ackes ståndskall vackert i skogen. Nu var det dags att börja smyga och att ta det så lugn och försiktigt att det inte var jag som skulle stöta undan fågel. Med bultande hjärta började jag försiktigt ta mig fram mot det hägrande skallet. Tät och eländig var terrängen så det tog åtskilliga minuter innan jag äntligen skymtade hunden. Han upptäckte mig där jag smög mot honom men han gav mig bara en blick och fortsatte att skälla på fågel. Stora problem för mig att upptäcka den sittande fågel, jag ville ju inte flytta mig i sidled och därmed kanske avslöja att jag fans i närheten. Acke rörde sig skällande runt trädet och plötsligt ser jag fågel, en orrhöna på en gren helt tryckt mot trädets stam. Skottet faller och hönan rasar stendöd till marken.

Det blev nästan ett glädjerus i hela kroppen när jag ser hundens stolta glädje och inser att Acke börjar bli en riktig jakthund.

Efter detta har Acke börjat jaga som en erfaren trädskällare. Jag har även fått förmånen att fälla en grann tjädertupp för honom, detta efter att han utfört ett mycket bra jobb med tätt skall i nära femton minuter.

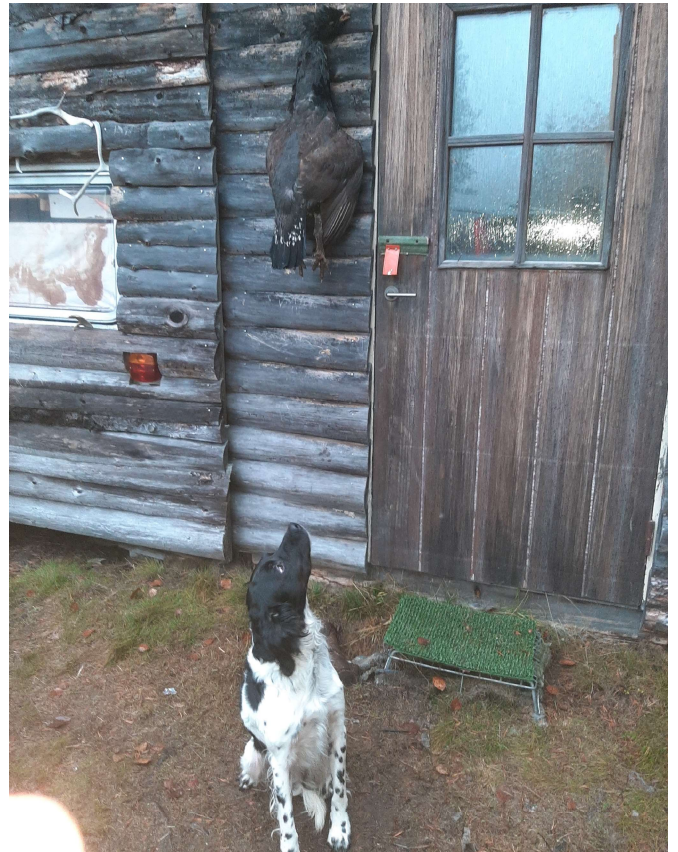
Även mina två bretonhundar har fått en fin höst och skött sig bra. När jag tittar ner i frysboxen finns där alla typer av skogshöns och även några ripor.

Ett särskilt minne är när vi var på väg att avbryta jakten på grund av att det inte gick att komma inom skotthåll på en enda fågel strax efter lövfallet. En övernattnig i jaktkojan och därefter hem till Boden var planen.

På morgonen vaknar vi till en så tät dimma att man inte kunde se topparna på de granar som finns runt kojans. En pliktskyldig tur med Origo och Speedo innan hemfärd bestämdes.

Ett dubbelsläpp ner mot kallkällan bakom kojans, hundarna försvann snabbt in i den täta dimman. Ganska snart visade pejlen att Speedo hade gått in i stånd ungefär ett hundra meter framför mig. Försiktigt tar jag mig fram mot hunden. Det första jag ser är att Origo sekunder Speedo. Smått nervös tar jag mig upp mot hundarna. Inget uppflog tänker jag när jag kommer upp mot Origo, är det möjligen ett blindstånd? När jag har mindre än tio meter fram till Speedo ger jag honom tillstånd att resa fågel. Han har i dimman lyckats trycka fast en fin tjädertupp bara ett tiotal meter framför sig.

Fågeln går upp, skottet faller, en dov duns när tuppen går i backen.

Speedo är stolt med sin tupp

Båda hundarna tittar förväntansfullt på mig och jag inser att den här pippin ska inte apporteras, den skall jag hämta själv för att undvika en eventuell konflikt mellan hundarna.

Ytterligare en händelse har fastnat i mitt minne efter denna fantastiska höst. Uppe på berget Rovavara har vi ett utedass. Vackert beläget med utsikt över bergskanten och myren nedanför berget. På andra sidan myren reser sig det ståtliga berget Ladvivaara. Här satt jag i mina tankar med dörren öppen och beundrade den vackra utsikten. Hundarna snusade i kojans efter fina dagar i skogen. Jag hade också laddat bastun med ved och väntade på att den skulle bli tillräckligt varm för ett välbehövligt bad. Där satt jag som sagt i mina penséer när jag ser något röra sig i ögonvrån. En ståtlig tjädertupp spatserar stolt förbi dasset på ungefär tjugo meters avstånd. Här sitter jag bokstavligen med byxorna nere och inget vapen tillgängligt.

Skitjakt på Er go vänner

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Jag och Bosse

Text och foto: Anders Brohäll

Bosse kom till oss, som av en slump, för två somrar sen. Vi hade siktat in oss på att skaffa en Tollare, pre pandemi, men kenneln vi kommit överens med hade oflyt kull efter kull. Valet av ras var egentligen en kompromiss mellan familjens behov av gos, och mitt behov av en hund att springa/cykla/paddla/skida och kanske jaga med. Vid tillfället blev vi föreslagna att överväga Breton som ras. Veterinären som tollareuppfödaren använde hade precis fått två kullar med bretoner, och myntet var vänt. Familjen åkte upp till Bollnäs för att träffa Øyvind, och för att gå på valpshow med nästan tjugo småtingar. Vi vart förstås tok-sålda, inte minst jag som alltid velat ha en stående fågelhund. Vi kom överens om att vi skulle ge den där tjockisen till valp, som var den enda som fortfarande tultade efter mamman, ett bra hundliv. Jag tror inte att det fanns några egentliga förhoppningar om att han skulle bli mer än en väl-motionerad och älskad hund i storstan, men det kanske var just det som triggade mig.

Jag är en sån som har svårt att göra saker lagom. Det spelar egentligen ingen roll vad det handlar om, men jag är osugen på att vara okunnig. Jag lär mig gärna ordentligt, gärna intensivt. Detsamma gäller nu när jag är hundförare. Jag har en historia

av att hålla på mycket med konditionsidrott, men har en rygg som strulat de senaste åren. Att lägga mycket energi på hunden visar sig ge utmärkt stimuli för skallen. Jag går all in, plockar upp jakten på nytt och tränar Bosse efter förmåga, så mycket jag bara hinner. Men det är just det där med förmåga. Det visar sig att jag inte har koll. Jag är väldigt mycket nybörjare, och jag som trodde jag kunde hundar...

En breton som unghund, det visar sig förstås vara något helt annat än jag tidigare erfarit. Det blir väldigt uppenbart att jag behöver hjälp att hitta rätt. För mig som inte tränat fågelhund förr visar det sig bli en både rolig, krävande och stundom omtumlande resa. Jag tar hjälp av alla jag kan tänka mig. Vi får fantastiskt stöd av vår uppfödare, och vi vänder oss till Brukshundsklubben, Jägareförbundet, privata coacher, proffsdressörer och Bretonklubben. Det är tydligt att Bosse har väldigt fina förutsättningar för jakt. Han har vad som behövs för att formas till en bra jakthund: ett bra ämne som jag lärt mig att det heter. Men det är lika uppenbart att jag har en bra bit att ta mig för att kunna ge honom det han behöver. Och ja, det kräver sitt engagemang.

Det har sagts att en hund förändras när man börjar fälla fågel för den. Och i mitt och Bosses fall är det extremt tydligt hur vår relation har förändrats till det bättre. Direkt efter att första fågeln trillade ner, där i den ljumma fjällvinden på premiärjakten, så blev vi ett och samma. Det var som att han förstod att han inte skulle kunnat fått ner den själv.

Eller snarare, hans första situation på fjället är helt perfekt. Bosse lyfter villigt åtta ripor och vi två skyttar fixar två varsina hål i luften. Ett par minuter senare lyfter han ytterligare en fränflygande singelripa som jag naggat, men som vinglar

iväg i fjärran. Bosse tar saken i egna händer och apporтерar den i nästa släpp. Vi kan väl säga att han förbarmade sig över oss tveksamma skyttar. Han visade hur det skulle gå till. Så att det kunde bli vi.

Nu har vi slipat vår gemensamma jakt. Vi har fällt en hel del fågel tillsammans, och vi har formats till ett bra ekipage. Vi har startat jaktprov både på fjäll och fält, och det har i det stora gått fint! Oaktat meritering, så har jag lärt mig enormt mycket som förare på prov. Något oväntat kan jag tycka, men det är väl kanske inte så konstigt ändå - vi har ju umgåtts med många duktiga förare som vi kunnat lära oss av, och vi har varit i situationer där vi behövt anstränga oss. För att inte nämna inspirationen vi fått av alla duktiga hundar vi träffat! Det har helt klart varit en bra upplevelse att starta på prov. Mer sånt! För att inte tala om att få jaga med andra bretoner. Mycket mer sånt!

Jag vill rikta ett stort tack till klubben för allt stöd och all pepp från noll till nu. Vi har en fin gemenskap, och jag vill understryka att ni har varit en ytterst viktig del i att vi kommit dit vi är idag. Roligt nog har resan just börjat. Jag ser fram emot fortsättningen!

Tills nästa gång!

Anders Brohäll
... och Suhlegan NG Bosse

Medlemsavgiften för 2023

Snart är det dags för många av klubbens medlemmar (ni som har årsskiftet som betalningsperiod) att betala medlemsavgiften för 2023.

Det görs via SKK's utskick som tidigare och var och en får en inbetalningsavi från dem, det vill säga att familjemedlemskapet betalas inte på samma avi som huvudmedlemskapet.

Ingen medlemsavgift betalas direkt till Bretonklubben.

Ni som inte har årsskiftet som betalningsperiod får era avier när er nya period närmar sig.

Medlemsavgiften är oförändrad för 2023

Huvudmedlem: 385 kr

Familjemedlem: 100 kr

BretonBladet skickas tryckt eller som e-tidning, beroende på vad ni valt, till huvudmedlemmarna.

Medlemsantalet har stigit stadigt under flera år och är nu över 550, det högsta det någonsin varit. Så kul.

SBnK´s Jaktprov våren 2023 (preliminärt)

Datum	Ort	Typ	Antal dagar	Antal Partier/dag	Provledare/ Ansvarig	Domare
11-12 feb	Långtora	Fält	2	1	Per-Ivar Norell/ Karl Berglund	Lennart Berglund
11-12 mars	Tossåsen/Mittådalen (+ träning)	Fjäll	2	1	Kjell Lundberg/ Lennart Berglund	Lennart Berglund
25-26 mars	Gräftåvallen	Fjäll	2	1	Lasse Rådman/ Fanny Sandström	vakant
15-16 april	Lofsdalen (+ träning)	Fjäll	2	2	Isabelle Bergqvist, Anna Norén	vakant
15-16 april	Dundret	Fjäll	2	1	vakant/ Emilia Gustavsson	vakant
22-23 april	Abisko	Fjäll	2	1	vakant/ Emilia Gustavsson	vakant
29-30 april	Klimpfjäll	Fjäll	2	2	Maria Hörnlund, Frida Törnberg	Ulf Rickardsson/ vakant

Med reservation för ändringar

Alla SKF´s jaktprov är öppna för oss med Bretoner.

Datum för SKF-proven finns på <http://www.skf-specialklubb.se/kalendarium>

OBS ! Klubbens Årsmöte 2023

Bretonklubben kommer att ha nästa

årsmöte lördag 11 februari på Långtora.

Du som inte kan närvara på plats har möjlighet att koppla upp dig.

Motioner till årsmötet ska vara inne **senast 31/12.**

Mer info om årsmötet kommer senare.

Håll dig uppdaterad via hemsidan.

Välkomna

OBS ! Vill du ha ditt BretonBlad i mailen?

Bretonbladet har hittills skickats som papperstidning till samtliga fullbetalande medlemmar. I den tidigare utsända enkäten har en del av klubbens medlemmar uttryckt att man vill få BretonBladet digitalt. Och naturligtvis vill vi tillgodose era önskemål.

Ni som i fortsättningen vill ha Bladet digitalt meddela ert önskemål till

Bretonbladet@breton.se eller meddela medlem@skk.se och ange att ni vill ha BretonBladet i mailen.

Ni som väljer digital variant måste vara extra noga med att vi har rätt mailadress till er.

// Redaktören

Regler för regionsbidrag

Har du bra idéer vad din region ska göra för aktiviteter? Nu är det lättare att få regionsbidrag! Bretonklubben har under flera år gett bidrag till regionsaktiviteter. Regionsombuden har tidigare varit tvungna att ansöka om att få bidrag.

För att stärka regionerna har Bretonklubbens styrelsen beslutat att ett årligt fast regionsbidrag ska införas.

- Regionerna har rätt till att få 6 000 kr/region och år, utan ansökan
- Max 300 kr/medlem och aktivitet får nyttjas
- Om ytterligare bidrag önskas, kan regionerna ansöka om mer bidrag.

Det fasta regionbidraget får användas till:

- Lunch & fika i samband med regionsaktivitet
- Föredragshållare
- Instruktor under dressyrkurs
- Avgift för fågelträning
- Lerduveskytte

Ett krav för att få bidrag, är att aktiviteten ska vara öppen för alla i Bretonklubben.

Om du har bra idéer på vad din region ska göra för aktiviteter, kontakta ditt regionombud! Kontaktuppgifter hittar du på <https://breton.se/regionombud/presentation/>

Betalningsrutiner för jaktprov

Snart kommer SKK- Start (se artikel sid 3). Då förändras betalningsrutinen för anmälan till jaktprov. Det kommer framgå av hemsidan, breton.se hur ni ska göra.

Läs även om våra rutiner för ev. återbud.

Kommer Bretonklubbens mail i din Skräppost?

Om Bretonklubbens fakturor eller andra mail kommer i din skräppost, beror det på att de är skickade från mail-motorer och ditt mail-program tror då att mail:en är skräppost.

Du kan själv enkelt se till, så att mail:en i fortsättningen kommer i din vanliga inkorg istället.

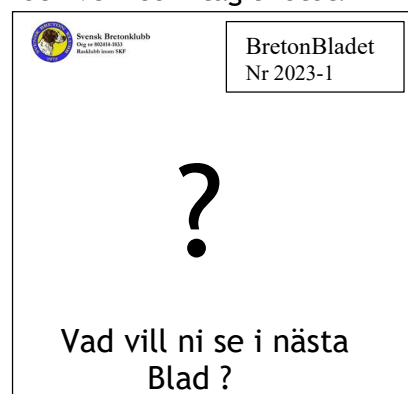
Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt bidrag till bretonbladet@breton.se eller webmaster@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas i Bladet behöver vara högupplösta. De kan komma att beskäras. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Kommande stoppdatum för att få med ett bidrag i Bladet är:
2023-03-17, 2023-06-05, 2023-09-11, 2023-12-05

Inga bidrag är för små eller för stora. Hittills har inga bidrag blivit nekade publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter. Har du "bara" en vacker, dräplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2023

Huvudmedlem: 385:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

BOZITA ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

